

РЕШЕНИЕ

№ 2025

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **7119** по описа за **2021** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Й. С. К., И. С. К. и В. Й. П., чрез адв. П. П. и М. В. със съдебен адрес [населено място], [улица], Търговски дом, вход Б, ет.1, кантора 117 срещу Решение № 20075130/23.03.2021г. по гр. дело № 7018/2020г. на СРС, гражданско отделение, 47 – ми състав.

Със съдебното решение е оставена без уважение жалбата на Й. С. К., И. С. К., Б. Й. Д. и В. Й. П. срещу Решение № 10169/10. 10. 2019г. на ОСЗ З., с което е отказано възстановяване правото на собственост в съществуващи стари реални граници на наследниците на Й. Д. М. върху нива от 6.967 дка, находяща се в строителните граници на Д., м. „Канзаверица“, имот №10011, кад.лист № 621 от помощния план по чл. 13, ал.1 от ППЗСПЗЗ на м.„Убреща“, район „Студентски“, заявен с пореден № 6 от заявлението и установен с договор за делба № 3164/16.09.1942, дял II, т. 8.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като неправилно, поради нарушение на материалния и процесуалния закон и необоснованост. Правят се възражения, че компетентността за преценка относно наличие на предпоставките за възстановяване на собствеността е на ОСЗ, а заповедта по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ е само етап от процедурата по възстановяване. Доводите се поддържат в хода на съдебното производство от упълномощения процесуален представител.

Ответникът – ОСЗ „З.“, чрез представляващия по закон инж. Р. С. и чрез упълномощения си процесуален представител адв. Й. прави искане за отхвърляне на касационната жалба като неоснователна. Счита за правилен извода на СРС, че когато по реда на ЗСПЗЗ се възстановява имот, който попада в границите на урбанизирана територия, застроената площ от имота се определя от техническата служба на общината, без на ОСЗ да е дадено правомощие да проверява повторно фактите, посочени от техническата служба. Прави искане да присъждаме на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Заинтересованите страни С. Б. Х. и Е. Б. М., редовно призовани, не се явяват и не се представляват.

Прокурор М. от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна.

Административен съд София – град, X касационен състав, след преценка на доводите и възраженията на страните, наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срок, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

След анализ на събраните доказателство в производството пред СРС е прието, че с влязла в сила Заповед № РСТ 19 – РА50 – 85/15.08.2018г. на кмета на СО – район „Студентски“ е одобрено решение по протокол № 2/13.08.2019г. на Постоянно действаща районна техническа комисия, според което, площта от бивш имот пл. № 10011 по помощен кад. лист 621 по чл. 13а, ал.1 от ППЗСПЗЗ за м.,„Убреща“ [населено място] по графични данни съдържа 8411 кв.м., от които са застроени 6967 кв.м. Незастроената площ е 1444 кв.м., надлежно отразена в скица. Заповедта по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ е влязла в сила. Въз основа на нея е издадено процесното Решение № 10169/10. 10. 2019г. на ОСЗ З., поправено с Решение № 10169А/30.09.2020г. и с него е възстановено правото на собственост върху незастроената част от 1444 дка, като е отказано възстановяване на собствеността върху застроената част от 6 963 дка. Направени са правни изводи, които се споделят и от настоящата съдебна инстанция, че застроената и незастроената част от имотите се установява със заповедта по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ. Въз основа на установеното в заповедта ОСЗ решава да възстанови или да откаже възстановяване на правото на собственост с решението си по чл. 11, ал. 1 от ППЗСПЗЗ.

Обосновани и законосъобразни са изводите на СРС, че обжалваното решение на ОСЗ е издадено в съответствие с влязла в законна сила Заповед №РСТ 19 – РА50– 85/15.08.2018г. на кмета на СО – район „Студентски“. В административното производство е било издадено удостоверение по чл.13 ал.5 ППЗСПЗЗ , скица към него и заповед по чл.11 ал.4 ППЗСПЗЗ на Кмета на Столична община, район “Студентски”. Заповедта по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ на Кмета на Столична община, район „Студентски” с правно основание чл. 11 ал. 4 ППЗСПЗЗ е влязла в сила. Ето защо, следва да се приеме, че част от имота е застроена, поради което и въз основа на тези писмени доказателства е било издадено и оспореното пред първоинстанционния съд Решение № 10169/10. 10. 2019г. на ОСЗ З..

Възстановяването на правото на собственост върху земеделски имоти в границите на урбанизираните територии е предпоставено от предварителното издаване на Заповед на Кмета на Общината по чл.11 ал.4 ППЗСПЗЗ, с която се одобрява решението на техническата служба на общината относно застроената част от имота. След като

такава заповед е постановена и същата е влязла в законна сила досежно застроената част с площ от 6967 кв.м. от имот пл. № 10011, кад.лист 621, то ОСЗ З. е била длъжна да се съобрази с нея, като правилно в процесния случай е постановила изричен отказ за реална реституция на собствеността върху недвижимия имот с площ от 6967 дка в местността „Убреща“. Органът по възстановяване на земеделските земи в тези случаи действа при условията на обвързана компетентност, а не на оперативна самостоятелност, поради което правомощията на административния орган се свеждат само до това да изпълни влязлата в законна сила заповед по чл.11 ал.4 ППЗСПЗЗ на Кмета на Столична община, район “Студентски”. Единствено в съдебно производство с предмет изследване на законосъобразността на заповедта по чл.11 ал.4 ППЗСПЗЗ е възможно и допустимо да се изследва въпроса относно застрояването на недвижимия имот пл. № 10011, кад. лист 621, местността „Убреща“ като след влизане в сила на заповедта е недопустимо въпросът да бъде пререшаван от СРС по реда на чл. 14 ал. 3 ЗСПЗЗ.

По така изложените правни доводи и аргументи и с оглед въведените в касационната жалба основания за отмяна на атакувания съдебен акт, решаващият съд в настоящия състав, приема, че съдебното решение от 23.03.2021г. на СРС, ГО, 47 състав по гр.дело № 7018/2020г., с което е била отхвърлена жалбата срещу Решение № 10169/10. 10. 2019г. на ОСЗ З. е правилно на основание чл. 209 т.3 АПК и на основание чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по смисъла на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

С оглед изхода на спора и направеното от процесуалния представител на ответната страна искане за присъждане на разноски се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София – град, X касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20075130/23.03.2021г. по гр.дело №7018/2020г. на СРС, гражданско отделение, 47 – ми състав.

ОСЪЖДА Й. С. К., И. С. К. и В. Й. П. да заплатят на ОСЗ З. сума в размер на 100 /сто/лева, представляваща разноски за съдебното производство.

Решението е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: